

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇ ਕੇ ਓਪਲ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1964 ਦੀ Civli ਰਿੱਟ ਨੰ. 23061

10 ਅਕਤੂਬਰ 1966

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ 46)—ਸੈਕਸ਼ਨ 10(7)—ਜੁਰਮਾਨੇ—ਕੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 11— ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ—ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਬੰਧਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1966 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੀ ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ 23 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ; 10 ਅਕਤੂਬਰ 1966 ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ.

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਬੀ ਕੇ ਡਿੰਗਨ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਹਿਕਾਜੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ।

ਐਲਡੀ ਕੈਸਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ।

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ : -

"ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

2. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, 1948 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 46 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਓਪਲ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ), ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ 10 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਨੁਕਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

3. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਾਲ 1964-65 ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਜੂਨ 1964 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਗਲੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1964 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਸੀ) ਦਾ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ--

(i) 30-9-1964 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ।

(ii) 30-9-1964 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟਰਨਓਵਰ ਦੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ।

(iii) ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਝੂਠੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ।

4. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ. ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਮਲਾ ਪੈਰਾ 9 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"9. ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1964-65 ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

12. ਇਹ ਕਿ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੇਕਚਰ C) ਇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤਿ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ 30-9-1964 ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ "30-9-1964 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ" ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰੀ ਹੈ।

13. ਇਹ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਫਾਰਮ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਡੀਲਰ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੇਲੋੜੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਫਾਰਮ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ।

5. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਕ ਧਿਰੀ ਰੋਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਉਣ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰ. ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। 20 ਫਰਵਰੀ 1965 ਨੂੰ 5 ਫਰਵਰੀ 1965 ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

"ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 30 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਸਾਲ 1964-65 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਫ ਤਿਮਾਰੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਝੂਠੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਗਲਤ ਸੂਚੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਸਾਲ 1964-65 ਦੌਰਾਨ, ਭਾਵ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1964 ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੀਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਰਿਟਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਹੈ? ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20/21 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 21 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆ ਜੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ (ਹੁਣ ਜਸਟਿਸ ਕੋਸ਼ਲ) ਨੇ ਮਾਨਸਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਰਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ (1964) 15 STC 857 (ਪੰਜ) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 23 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਸਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਦੁਆ ਜੇ. ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਾ ਰਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।, (1964)15 STC 857 (Punj ab) (ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

8. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1941 ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1 ਮਈ, 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। "ਟਰਨਓਵਰ" ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ, ਆਮ ਵਪਾਰ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਕਦ ਛੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਮ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ

ਕਲਾਜ਼ (i) ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਲ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੇਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਹੈ। 1960 ਤੱਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 5, 7, 10, 11, 11A, 11B ਅਤੇ 12 ਤੋਂ 14 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"4. (1) ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ (ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦਾ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ।

(2-ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ

ਹੈ।

(3) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੱਕ, ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ, ਜਿਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਕੁਆਂਟਮ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ --

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਨੇ 8 ਅਗਸਤ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੁੱਲ ਆਯਾਤ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ 5,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਖੁਦ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

10,000 ਰੁਪਏ;

(bb) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਤੰਦੂਰ, ਲੋਹਾ, ਢਾਬਾ, ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਹਲਵਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਬੇਕਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਅਦਾਰਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤੀ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,

25,000 ਰੁਪਏ, ਅਤੇ

(c) ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ (a), (b) ਅਤੇ (bb) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 40,000 ਰੁਪਏ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਟਰਨਓਵਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6)।

5. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਨੁਸੂਚੀ A ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਧਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੇ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। .

(IA) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡੀਲਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਡੀਲਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਖਿਆ:-- ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ --

(a) ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਟਰਨਓਵਰ--

(i) ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ;

(ii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਲ ਦੀ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ ਲਈ ਕੰਟੇਨਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ

ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ff) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(iii) * * * * *

(iv) ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਉਰਜਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਅਜਿਹੀ ਉਰਜਾ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਦੀ;

(v) ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ;

(vi) ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜੋ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਰਸ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ, ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। :

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਫੇਲਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(vii) ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;

(ਬੀ) ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ।

7. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨੇਲ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ।

(3) ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ---

(a) ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦੇਵਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ

ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ of ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਡੀਲਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਜਦੋਂ --

(a) ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੰਦ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

10. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਤੋਂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਆਮ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿੱਚ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਢੰਗ।

(3) ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਐਸਟ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਉਸਦੇ ਐਸਟ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਿਟਰਨ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਕੋਈ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 3, ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਖਾਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ; ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ

(1) ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ"।

11. (1) ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀਲਰ.

(2) ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਡੀਲਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਡੀਲਰ

ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗੀ। ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ।

(4) ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ। ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ।

(5) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ। ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(6) ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਪਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਡੀਲਰ ਨੂੰ "ਸੁਣਾਈ" ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰਾਗ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਗਲੀਆਂ ਮਿਆਦਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਡੀਲਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। .

(7) ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ -----

(ੳ) ਬਕਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਰਿਟਰਨ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਰਸੀਦ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ

(ਬੀ) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (3), (4) ਅਤੇ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਖਿਡੌਣੇ ਟਿਕ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਕਮ, ਜਾਂ

(c) ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਿਸਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(8) ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਿਸਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਪ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ -ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

11 ਏ. (1) ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਟਰਨਓਵਰ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਲਈ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ

ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਗਣਿਤ ਸੰਬੰਧੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ।

11 ਬੀ. ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

(12) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸੀ ਕਰੇਗੀ।

(a) ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਫੰਡ ਵਾਊਚਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ, ਡੀਲਰ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਫੰਡ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ:-- ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ" ਅਤੇ "ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦਾ।

13. (1) ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਡੀਲਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਹੀ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਖਾਤਾ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਮਝਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (2) ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਕਰੇਗਾ,

(ਏ) ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ 10 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਕਦ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜਾਂ ਬਿੱਲ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡੀਲਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨੈਕਰ, ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਰਸਾਉਣਾ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਨਕਦ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜਾਂ ਬਿੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ

ਲਗਾਓ।

14. (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਖਾਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਕਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿਸ ਸਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ --

(a) ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ;

(ਬੀ) ਉਸ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ;

(c) ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ;

(d) ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

(3) ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ

ਕਿਤਾਬ ਖਾਤੇ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ, ਖਾਤਾ, ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਕਿਤਾਬ, ਖਾਤਾ, ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰੇਗਾ,

(ੳ) ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਤਾਬ, ਖਾਤੇ, ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਬਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ; ਇਸ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਓ ਜਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਾਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਬਸ਼ਰਤ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਤਾਬ, ਖਾਤੇ, ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ. ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਿਤਾਬ, ਖਾਤਾ, ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਕਿਤਾਬ, ਖਾਤੇ, ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਚਿਪਕਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ, ਦੁਕਾਨ, ਗੋਦਾਮ, ਭਾਂਡੇ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਫਿਲਹਾਲ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ, ਖਾਤਾ, ਰਜਿਸਟਰ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ;

(5) ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਕਸ ਜਾਂ ਰਿਸੈਪਟਕਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਖੋਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਖਾਤੇ, ਰਜਿਸਟਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ, ਦੁਕਾਨ, ਗੋਦਾਮ, ਭਾਂਡੇ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡੀਲਰ ਦੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸਥਾਨ, ਪਰ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਖਾਤੇ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ, ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"।

9. ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7), ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੇਧ) ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।) 10 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ 1963 ਦਾ ਐਕਟ 21 ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੇਧ) ਐਕਟ 28 ਦੇ 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਗਲੀ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ "ਹਰ ਸਾਲ" ਸ਼ਬਦ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸੋਧਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।

10. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1949 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ "ਪੰਜਾਬ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਵਾਂਗਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ 17 ਤੋਂ 21 ਅਤੇ 32 ਤੋਂ 37 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ ਨਕਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"17. ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ, ਜਿਸਦਾ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ, ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਲਾਨਾ ST VIII ਫਾਰਮ ਕਰੇ।

18. ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਜਿਸਦਾ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਉਸਦੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ST VIII ਜਾਂ ST VIII-A ਜਾਂ ST XXIII ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ

ਅੰਦਰ ਸਾਲਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸਤ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

20. ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ, ਨਿਯਮਾਂ 17, 18 ਅਤੇ 19 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਫਾਰਮ ST 8 ਜਾਂ ST 8-A ਜਾਂ ST 23 ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਹਰ ਤਿਮਾਹੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿਮਾਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

21. ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਟਰਨ ਪੀਰੀਅਡ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਿਟਰਨ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। .

22. ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਯਮ, ਆਰਡਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇਗਾ ਪਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

33. ਜਦੋਂ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ST 24 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇਗਾ --

(a) ਉਸ ਨੂੰ .ਉਸਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜੋ ਉਹ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਵਧੀ ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ;

ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

34. ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

35. ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਫਾਰਮ ST XV ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।

36. ਇੱਕ ਡੀਲਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

37. ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ) ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ) ਲਗਾਏਗੀ। ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ"

ਨਿਯਮ 48 ਤੋਂ 52 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

11. ਮੈਂ ਹੁਣ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ।

12. ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਆਮ

ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼। 1966 ਗੁਰ ਐਲਜੇ 488 - (ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1342), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਹੇਵੰਦ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

13. ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਇੱਕ "ਸਾਲਾਨਾ ਇੱਕ" ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ (ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਾਲ)। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਸਾ ਰਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ (1964) 15 ਐਸ.ਟੀ.ਸੀ. 857 (ਪੰਜਾਬ ਅਬ) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 30 ਜੂਨ ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਲਈ ਅਗਲੇ 31 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ

ਦਿੱਤਾ ਕਿ 30 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਟਰਨ ਵੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ "ਸਾਲਾਨਾ" ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਐਕਟ 1965 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨੀਏ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਪਤਾ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਾਤਾ, ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਦਾ ਸਹੀ ਟਰਨਓਵਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਮ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀਏ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕੋਟਾਯਮ, ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 609 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਣਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਭੀਕਾਜੀ ਦਾਦਾਭਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1961) 42 ਆਈਟੀਆਰ 123 = (ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1265) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ- ਟੈਕਸ, ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਅਤੇ ਅਡੋਨ ਬਨਾਮ ਖੇਮਚੰਦ ਰਾਮਦਾਸ, (1938) 6 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 414 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਪੀ.ਸੀ. 175), ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਕਈ ਵਾਰ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਉੱਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਥੋਪਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। (1961) 41 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 425 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 609) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ। ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਵਣਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਵੀ. ਅੰਗੀਡੀ ਚੇਤਿਆਰ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 970 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (a), (b) ਜਾਂ (c) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਡਿਫਾਲਟ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ 1965 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਸਲਾਨਾ ਰੰਗ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਤਿਮਾਹੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਚੱਕੋ ਭਾਈ ਘੋਲਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, (1956) 7 ਐਸਟੀਸੀ 36 = (ਏਆਈਆਰ 1956 ਉੜੀਸਾ 7) ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ" ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਘਸੀਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1454 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1954 ਦੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 29 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ) ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੜੀਸਾ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1956 ਉੜੀਸਾ 7 (ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਐਕਟ ਕੇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1.6 (1)

(ਬੀ)' ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ।

14. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸ੍ਰੀ ਐਲ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੋਸ਼ਲ ਨੇ ਵਿਟਨੀ ਵਰਸੇਸ ਕਾਮਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ, 1926 AC 37 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। (1) ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, (2) ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ (3) ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ; ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚਟੂਰਾਮ ਹੋਰੀਰਾਮ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਾਮਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ, (1955) 27 ITR 709 = (AIR 1955 SC 619) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਗਨਾਧਾਦਾਸ ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ, (ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:--

"ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲ 1939-40 ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਬੰਧਿਤ ਸਾਲ ਲਈ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਕ ਲਿਆਓ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਐਕਟ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ। ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਦਾ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਉਸ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਚਤੁਰਮ ਬਨਾਮ ਕਾਮਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਿਹਾਰ, 1947 FCR 116 = (AIR 1947 FC 32), 1926 AC 37 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ: ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਅੱਗੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਸਾਬਕਾ ਕਲਪਨਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਸਹੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਾਰਡ ਰੋਮਰ ਦੁਆਰਾ (1938) 6 ITR 414 = (AIR 1938 PC 175), ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

15. ਸ੍ਰੀ ਐਲ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਤਿਮਾਹੀ. ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਡੀਲਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ-

ਪੱਖੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ "ਜਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ" ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਾਲ" ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਂ ਤਿਮਾਹੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਅੰਤਰਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ "(SIC) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਾਂ ਗਲਤੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਲ ਲੰਘਣ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ 13 ਜਾਂ 14 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦਲੀਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 11(1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ" ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗੀ। "ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ" ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਕਾਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10. ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਬੀਤ ਜਾਣਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ.. ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤਿਮਾਹੀ ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

16. ਨਿਯਮ 17 ਤੋਂ 25 ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 21 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ "ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ" ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਰਿਟਰਨ ਪੀਰੀਅਡ ਅਤੇ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਾਲਾਨਾ ਹੈ।

17. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ "ਹਰ ਸਾਲ" ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੀਲਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1941 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਡੀਲਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੋਲ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਹੇਗਾ। - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (3)। ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ < (ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ" ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਉਹਨਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦੇਵਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਚਨਚੇਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਦੇਵਦਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

18. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ 1922 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ 11 ਦੇ ਅਧਿਆਇ 28 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 1961 ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 43 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। 1922 ਐਕਟ ਦੇ 28 ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੀ ਗਲਤ ਵੰਡ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:---

"ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ,' ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ * * * * * ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰਾਹ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ * * * * *

* * (ਅੰਡਰ-ਲਾਈਨਿੰਗ (ਇੱਥੇ) ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ।

1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਾਕੰਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

19. ਮੈਨੂੰ ਏਆਈਆਰ 1938 ਪੀਸੀ 175 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਰੋਮਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ-ਆਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

20. ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 970 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। , ਇਸਲਈ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੋ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

21. ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਫਿਰ ਅਨਸ਼ਿਆਮਦਾਸ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਸਹਾਇਕ ਕਾਮਰਸ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਨਾਗਪੁਰ, ਏਆਈਆਰ 1964 SC 766 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:--

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਡਿਫਾਲਟ ਖੁਦ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰੀਓ ਵਿਗੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ II 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ

ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਲਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡੀਲਰ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 8 ਜੋ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨਿਯਮ 83 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਫਾਰਮ XIII ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮ 31 ਅਤੇ 82 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ। ਨਿਯਮ 31 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 19, 20 ਜਾਂ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਟਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਤੋਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ 11 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 32, ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦਾ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ। ਫਾਰਮ 13 ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ, ਡੀਲਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ, ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਫਾਰਮ 11 ਜਾਂ ਫਾਰਮ 12 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਫਾਰਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਸਥਾਪਤ' ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 34 ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਵਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਿਸੇਸਰ ਹਾਊਸ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ, 1958-9 STC 654 = (AIR 1959 Bombay 130) (FB), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਬੋਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1947, ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਉਥੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨਿਯੋਜਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਟਰਨਓਵਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਬਚਾਇਆ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿਟਰਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਰਹੇਗੀ, ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨਾਗਪੁਰ, (1960) 11 ਐਸਟੀਸੀ 811 (ਬੰਬੇ ਐਟ ਨਾਗਪੁਰ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 (4) (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। (2) ਧਾਰਾ 11(2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 11(4)(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਵਧੀਆ ਨਿਰਵੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਧਾਰਾ 11(4) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 10(ਏ) ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(4)(a)। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤਰਕ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਐਂਖੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ 1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 101 ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਕਤ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਰਨਓਵਰ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ। ਯਾਨੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਤੋਂ 8 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਲਈ 4 ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਪਰ ਉਸਨੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਚਾਰ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

22. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਘਨਸ਼ਿਆਮਦਾਸ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 766 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ

ਰੈ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ "ਹਰੇਕ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਉਸਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23. ਸ੍ਰੀ ਐਲ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਮਦਨ ਲਾਲ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਐਸ.ਸੀ. 1565 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 "ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨਾਂ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਅਥਾਰਟੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਹਰ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਘਨਸ਼ਿਆਮਦਾਸ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 766, ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1565 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹਨ- ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸਨੂੰ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

24. ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਖੱਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ) (1966) 18 ਐਸਟੀਸੀ 101 (ਪੰਜਾਬ) ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹਰੇਕ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

25. ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਮਾਨਸਾ ਰਾਮ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ, 1964-15 STC 857 (ਪੰਜਾਬ) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਜਿਸ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿਮਾਹੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰੇਕ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕੀ-ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡੀਲਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ:--

"ਸ਼੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ AIR 1962 SC 745 ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 11 ਏ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ

ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਰੇਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11A ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤਿਮਾਹੀ ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਹਰੇਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਰਮ ST XIV ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਡੀਲਰ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਯਮ 48 ਤੋਂ 55 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ

ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਦੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਵਾਂਗ ਸਾਲਾਨਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ-ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਹਰੇਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। .

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ" .

26. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ:--

(1) ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ;

(2) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿਮਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ:

(3) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 141 (ਜਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ) ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੋ ਤਿਮਾਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਅੰਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਡੀਲਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 12 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਨੇ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅੰਤਮ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ (4) ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ।

27. ਮਨਸਾ ਰਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ, (1964) 15 ਐਸਟੀਸੀ 857 (ਪੰਜਾਬ) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ-ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹਿਸ ਯੋਗ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਹਰੇਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲਾ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ AIR 1962 SC 745 (ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਕੈਸਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਜੇਕਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਜੇਕਰ, ਹੁਣ ਕਦੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੀ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

28. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ, ਜਿਸਨੇ ਨਿਰਮਿਤ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ, ਨੂੰ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਤੰਬਾਕੂ ਵੇਂਡ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1954, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੰਬਾਕੂ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। 7 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਮਿਤ ਤੰਬਾਕੂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਛੋਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। ਜੂਨ 1954 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੰਬਾਕੂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਫੀਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਠੇਕਾ ਫੀਸ ਲਾਇਸੰਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਰਮਿਤ ਤੰਬਾਕੂ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਠੇਕਾ ਫੀਸ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਫਿਰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੇਹਰੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਬਸ਼ਰਤ, ਉਤਪਾਦਿਤ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੰਬਾਕੂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੰਬਾਕੂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਤੰਬਾਕੂ ਠੇਕੇ ਦੀ ਫੀਸ ਪੂਰੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ 27 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੰਬਾਕੂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੰਬਾਕੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਛੋਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 51 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 27 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਛੋਟ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। 27 ਸਤੰਬਰ, 1954, ਜਾਂ 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ

ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਨਵਰੀ 1956 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2 ਅਗਸਤ, 1954 ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਥਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:--

"ਕੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ"।

ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ:--

"ਜੇਕਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਛੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੇ ਛੋਟ ਕਦੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ"। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:---

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਸਲਾਨਾ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਇਹ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ 1 ਮਈ, 1949 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਹਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਸੇ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ। ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੋਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਲਾਨਾ, ਤਿਆਗੀ ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਾਲਾਨਾ

ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਛੋਟ ਮਿਲੇਗੀ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤਿਆਗੀ ਜਾਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿਆਗੀ ਜਾਂ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ ਪਰ ਪਿਛਲੀ ਤਿਆਗੀ ਜਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਦੇ ਹਰ ਸਾਲ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਵੰਡਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਸਲਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਛੋਟ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਸਾਲ (SIC) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਛੋਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

29. ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ, ਛੋਟ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੋਜ ਕਿ ਛੋਟ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ

'ਤੇ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1565 ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 766 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਛੇਟ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ"। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

30. ਇਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1123 ਆਫ਼ 1962 (ਪੰਜ) ਵਿਚ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਥਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 (ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਛੇਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਲਾਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਿਮਾਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇਟ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੇਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 11, ਜੇਕਰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਤਿਮਾਹੀ ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"।

31. ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਲ ਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 (ਬੀ) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਫਾਰਮ ST 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਅਵਧੀ ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ"। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਈਡ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

32. ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਿਤ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਤਿਮਾਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 22-ਬੀ, ਜੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ) ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ, AIR 1962 SC 745 ਵਿੱਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਧਾਰਤ ਸੀ (ਇਸ ਤੱਥ ਸਮੇਤ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ) ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨੇਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ

ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤਿਆਹੀ ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਪਦੰਡ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦਾ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

33. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਰ ਮਨਸਾ ਰਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ, (1964) 15 ਐਸ.ਟੀ.ਸੀ. 857 (ਪੰਜਾਬ) (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ।

34. ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਿਸਕਾਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਗਈ ਖੋਜ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(7) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 2, 1963 ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ 10 ਜਨਵਰੀ, 1963 (ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ ਅਸਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 23 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਨੰ- 1963 ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:--

"ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਭੰਗ ਕਰਕੇ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ) ਨੂੰ ਸੇਧ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ,

1963। ਬਿੱਲ ਹੁਣ ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

35. ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:---

(1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਖਾਤੇ ਬਣਾਏ ਹਨ;

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਰਵਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ (3) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਖਾਤਾ, ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ।

36. ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਥਿਤ ਝੂਠੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਖਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ . ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਆਖਿਆ ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5)। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਈਮਾਨ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਰਿਟਰਨ

ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (5) ਵਿੱਚ "ਡਿਸਕਵਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਉਲਟ-ਭੇਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਗਲਤ ਖਾਤੇ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਸਦੀ (ਡੀਲਰ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ" ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਝੂਠੇ" "ਦਬਾਉਣਾ", "ਛੁਪਾਉਣਾ" ਆਦਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਨਦਾਰ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

37. ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਵੇਗਾ। ਮਥਰਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 745 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਇੱਕ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਖਾਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਉੱਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਿਮਾਹੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਤੁਰੰਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਕੈਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਝੂਠੀ

ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇ ਕਿ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ।

38. ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ) ਬਨਾਮ ਹਾਜੀ ਹਸਨ ਦਾਦਾ, (1966) 17 STC 343 = (AIR 1966 SC 905) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ 1 ਨਵੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ CP ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 21 ਦੇ 1947 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰੰਗਾਈ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸ਼ਾਹ ਜੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਰਿਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਮ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮ ਚੰਦ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਕੋਲ ਸੇਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (1965) 67 Pun LR 1185, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਿਛਲੀ ਛੋਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੇਚੀਦਗੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਓਨੀ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਤਿਮਾਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਆਮ ਤੌਰ

'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

39. ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। "ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ" ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਖੇਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਕਮ, ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 10 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅੱਧਾ ਗੁਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਡੀਲਰ ਉਸ

ਖਾਸ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਅਸਲ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਡੀਲਰ ਦੀ ਕਥਿਤ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਮਾ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਨੁਮਤੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਕਮ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਜੇਕਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਹ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

40. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(7) ਅਧੀਨ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਸਾਲ" ਦਾ ਅੰਤ. ਸੰਦਰਭ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੂਆ, ਜੇ.

41. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.

42. ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Raj kumar